

Full del Diumenge

Església de l'Escola Pia i Ermita de Santa Anna.
PP. Escolapis. Gandia.

Any VII, nº 37

15 de maig de 2011

Si no vas a Missa estes Lectures t'acostaran a una sintonia més clarificadora, solidària i bella. Si vas, et serviran de record i preparació. I si no hi vas, però vols anar, t'ajudaran a acostar-te a la porta.

LECTURES del DIUMENGE QUART de PASQUA

NOVA ADREÇA: www.escolapiagandia.org

(CICLE A)

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 14a.36-41

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alça la veu i digué a la gent:

– «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.»

En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols:

– «Germans, digueu-nos què hem de fer.»

Pere els va respondre:

– «Converteu-vos, i que cadascú de vosaltres es faça batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.»

Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació:

– «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.»

Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

Paraula de Déu.

salm responsorial.

R/ El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

El Senyor és el meu pastor, no em falta res,
em fa descansar en prats deliciosos;
em duu al repòs vora l'aigua, i allí em retorna.

Em guia pels camins segurs
per l'amor del seu nom. **R/**

Ni quan passe per barrancs tenebrosos
no tinc por de res,
perquè us tinc a la meua vora;
la vostra vara de pastor,
m'asserena i em conforta. **R/**

Davant de mi pareu taula vós mateix,
i els enemics ho veuen;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meua copa. **R/**

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor
m'acompanya tota la vida,
i viuré anys i més anys
a la casa del Senyor. **R/**

Lectura de la primera carta de sant Pere 2, 20b-25

Estimats: Si, després d'obrar bé, vos toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació,

ja que també Crist patí per vosaltres, i així vos deixà el seu exemple perquè seguíu les seues petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces, sinó que confiava la seua causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell "portà" en el seu cos "les nostres culpes", perquè no visquem més com a pecadors, sinó com a justos.

"Les seues ferides ens curaven". Tots vosaltres "anàveu errants com un ramat que es dispersava", però ara, heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

Paraula de Déu.

al·leluia

Jo sóc el bon pastor, diu el Senyor:
jo reconec les meues ovelles,
i elles em reconeixen a mi.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan 10, 1-10

En aquell temps, Jesús parlà així:

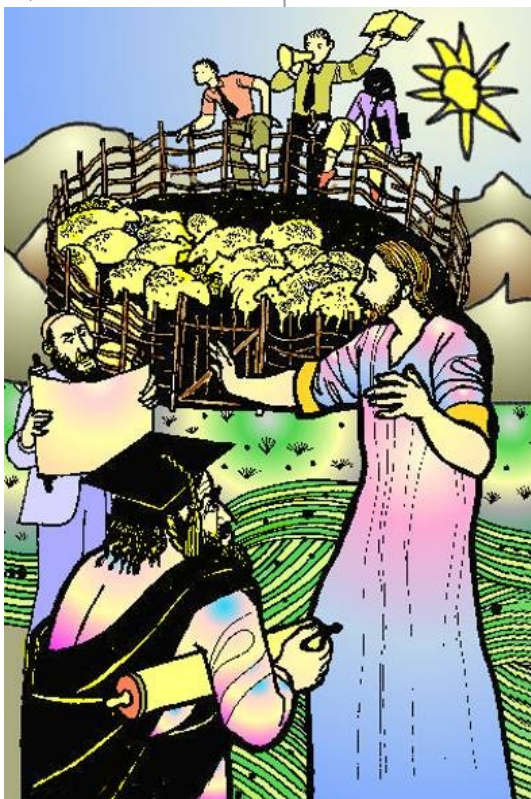
– «Vos ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre lloc, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obri la porta, i les ovelles reconeixen la seua veu; crida les que són seues, cadascuna pel seu nom, i les fa eixir. Quan té a fora totes les seues, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seua veu. Però, si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.»

Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà:

– «Vos ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas.

Jo sóc la porta. Els qui entren passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i eixir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguen vida, i en tinguen abundantment.»

Paraula del Senyor

LECTURES DE LA MISSA DE LA SETMANA

LITÚRGIA DE LES HORES: IV setmana salteri i Pasqua

Diumenge vinent, IV de Pasqua:

Ac 2,14a.36-41 / Sl 22 / 1Pe 2,20b-25 / Jn 10,1-10.

Dilluns, 16:

Ac 11, 1-18; Sl 41; Jn 10, 11-18 (o bé: Jn 10, 1-10);

Dimarts 17, St. Pasqual Bailon:

Ac 11, 19-26; Sl 86; Jn 10, 22-30;

Dimecres 18, Santa Rafaela-Maria Porras, fund. Esclaves del Sagrat Cor:

Ac 12, 24-13,5; Sl 66; Jn 12, 44-50;

Dijous, 19:

Ac 13, 13-25; Sl 88; Jn 13, 16-20;

Divendres, 20:

Ac 13, 26-33; Sl 2; Jn 14, 1-6;

Dissabte 21, St. Cristòfor Magallanes i comp. màrtirs:

Ac 13, 44-52; Sl 97; Jn 14, 7-14;

Diumenge, 22: V de Pasqua.

Ac 6, 1-7; Sl 32; 1Pe 2, 4-9; Jn 14, 1-12.

COMENTARI

L'entrada

Una por ta té una funció molt concreta i important. És el lloc d'entrada (i d'eixida), que permet l'accés a l'interior d'una casa o d'un local de qualsevol tipus. És el lloc de la selecció, on es deixa passar els coneguts i es barra el pas als desconeguts. La porta dóna seguretat i protecció.

Jesús, que aprofita qualsevol element del seu entorn per fer-se entendre, juga de diverses maneres amb la imatge de la por ta. Situat en el context rural dels seus oients, pensa en el corral de les ovelles, més concretament en un gran tancat on els pastors aplegaven els ramats per guardar-los durant la nit. Al matí els anaven a buscar per dur-los a pasturar, cadascú els seus. Els lladres podien aprofitar la foscor i endur-se les ovelles saltant per un altre lloc, encara que la porta estiguera vigilada. Jesús es compara amb el bon pastor, que entra per la porta i que a més coneix una per una les ovelles i les crida pel seu nom. La imatge suggereix que Jesús es preocupa de cadascun dels qui el segueixen, que els coneix personalment i que busca el seu bé. La fe cristiana comporta una relació personal de confiança amb Jesús.

Continuant en el mateix ambient de pastors i de ramats, Jesús es compara també amb la porta de les ovelles. Ell és el lloc d'entrada i de sortida adequat. És a dir, conèixer Jesús, fer-ne cas, seguir les seues indicacions... això és el que dóna la certesa d'anar pel bon camí. El qui passe per ell, és a dir, el qui visca d'acord amb els seus ensenyaments, pot sentir-se segur.

Jesús és la por ta. O, com diu en un altre lloc de l'Evangeli de Joan, és el camí, la veritat i la vida. En temps de desconcert, quan tantes persones no saben quin camí triar ni de qui confiar-se, Jesús és a punt per retornar confiança i seguretat a tots els qui escolten la seua veu i posen en pràctica les seues paraules. Ell és la por ta que condueix a la veritat i a la llibertat. *Agusti Borrell*

PRIMERES COMUNIONS: com eduquem als xiquets en la fe.

Estem en el mes de maig, una època que molts nens fan la primera comunió. Assistim a innombrables celebracions que puntualment omplen les esglésies de xiquets i famílies que, d'ordinari, no acudeixen a l'eucaristia dominical.

D'una banda, als cristians practicants habituals ens alegra veure el temple ple i moltes cares de xiquets il·lusionats. D'altra banda, constatar la fredor i la desorientació amb que moltes d'aquestes persones acudeixen a la missa, ens fa qüestionar

què estem fent i quin sentit té aquesta festa.

Els dies abans de la comunió les famílies s'han bolcat en tots els detalls de la festa vestits, flors, banquet, fotografies? com si es tractara d'un esdeveniment civil. Aquesta voràgine engoleix als xiquets, que arriben al gran dia molt despistats, nerviosos, pendents del que duen i dels regals, i pràcticament inconscients de la importància del que van a rebre: el mateix Jesús. El sentit espiritual de la festa es dilueix.

Des de l'Església hem de ser amables, atents i acollidors; hem d'escoltar als que vénen a nosaltres. Però no podem vendre barat a Crist ni deixar que un moment tan dens espiritualment es convertisca en l'excusa fàcil per a celebrar una festa social.

Treballar molt a fons amb les famílies. En el moment de la inscripció d'un xiquet a la catequesi haurien de quedar molt clares les coses. No es tracta d'apuntar a un xiquet perquè faça la comunió, sinó del desig d'una família que vol incorporar-se a la comunitat i, consegüentment, els seus fills també ho faran, i es prepararan per a rebre la comunió. És un contrasentit que un xiquet faça la comunió i que els seus pares, en canvi, no se senten implicats i compromesos amb l'Església.

Pares i feligresos tenen la missió d'evangelitzar, com cristians cridats pel mateix Jesús. La comunitat sencera s'implica i ajuda en la formació dels seus xiquets. El regal de l'eucaristia és tan extraordinari, i gratuït, que no mereix menys. Rebre a Crist en el pa i el vi demana una profunda obertura de cor. El nostre desafiament és assolir que els nen xiquets s'enamoren de Jesús.

Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Recomanem resar sovint aquesta bellíssima pregària, redactada amb motiu d'aquesta jornada:

Vetlla per la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions 2011

«Jesús, bon Pastor, seguint el vostre exemple i el vostre manament ens posem en estat de pregària insistent i confiada i preguem a l'amo dels sembrats que envie treballadors a la seua Església. Que les Esglésies particulars, les comunitats parroquials, les famílies cristianes i els cenacles vocacionals s'omplin de vitalitat per proposar amb valentia i

promoure sol·lícitament les vocacions al laïcat, a la vida consagrada i al ministeri presbiteral, per a l'extensió del vostre Regne. Vós, Senyor, no deixeu de cridar també avui els qui heu escollit per a una vida d'especial consagració. Doneu als qui heu cridat la joiosa disponibilitat per a dir-vos sí. Santa Maria, vós que vàreu acollir el pla diví, sigueu el seu model i la seua intercessora. Amén.»